

# NOVA PRAVA

GLASILO NARODNO-SOCIALISTIČNE STRANKE.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Gradišče št. 7, levo.  
Telefon štev. 77.

Izhaja vsako soboto.

Mesečna naročnina: za tuzemstvo 4 Din za inozemstvo 6 Din.

Inserati se računajo po velikosti: Cene so nave-  
v oglasnem delu.

Pozdravljeni!

Ljubljana, dne 21. marca.

Četrtič po osvobojenju prihajajo med nas naši dragi bratje iz Čehoslovaške. Na nobenem našem strankinem občnem zboru niso manjkali; vselej, kadar smo jih povabili, so prihiteli k nam, da nas kot izkušenejši bojovníki utrdijo v boju za socializem. Zlasti močan je bil njihov odziv lanske leto, ker so smatrali, da nam je treba neposredno po neugodnem volilnem izidu vzpodbude, opore, pomoči.

Letos so se zopet odzvali našemu vabilu, da vidijo uspehe našega dela in da se skupaj z nami posvetujejo glede nadaljnjega našega postopanja. Med člani delegacije so stari naši znanci, ki so že pred vojno prihajali na naš taktat še neosvobodjeni jug, da tudi tu vžgo plamtečo iskro in vzpostavijo bojno fronto proti avstrijskemu militarizmu. Med njimi so mučeniki, ki so radi svojih idej dolga leta presedeli v avstrijskih ječah. Bodite nam iz dna srca pozdravljeni, odlični odposlanci bratske Čehoslovaške narodno-socialistične stranke!

Poleg bratov Čehov pa dospejo v Ljubljano številni bojovníki narodnega socializma širom naše domovine. Na zbor prihiteli oni trdni in značajni naši tovariši, ki se niso dali omajati v veri in zvestobi do naše ideje in programa, ki so vstajali tudi v najtežjih dneh na svojih postojankah. Tudi vi, tovariši, najpriskrčnejše pozdravljeni!

Nedvomno je težko delo mlade opozicijske socialistične stranke, ki sestoji iz neposredujočih slojev in v boju ne razpolaga s tistimi sredstvi kot kapitalizem. To nas ne moti, da započeto delo nadaljujemo v trdnem prepričanju, da nam, proletarcem nihče ne bo pomagal, ako si sami ne bomo pomagali. Kljub težavam ne obupujemo, nasprotno, še trdneje se oklepamo našega prapora in vstrajnejši postajamo, ker vemo, da moramo v kljub vsem zaprekam končno vendarle zmagati. Ideja narodnega socializma je tako globoko zasidrana v naših srcih, da so zaman vsi računi naših nasprotnikov. Nas je sicer mogoče mimogrede podreti na tla, **toda streti nikdar!**

To naj pokaže tudi letošnji naš zbor.

Pozdravljeni, bratje Čehi! Pozdravljeni, naši delegati!

Rudolf Juvan:

## Vačlav Jaroslav Klofač.

Pravi narodno-socialistični voditelj mora biti silni poedinec v idealnem smislu besede, biti mora neustrašen bojovník za svojo idejo, biti mora orač in sejalec velike misli ter stati v prvih vrstah s praporom v roki, da s svojo sugestivno silo privede široke mase pod svoj čisti prapor. Biti mora dosleden, prevdaren in značajan, kateremu lastna politična stranka ni vse, temveč se mora podvreči širokim masam naroda, ki jim v okvirju svojega programa s poštenim delom lahko neprecenljivo koristi. Malo je političnih strank, ki bi imele voditelje z vsemi temi lastnostmi; ako gapa katera ima, ga ima gotova narodno-socialistična stranka v svojem Vačlavu Klofaču.

Narodni socializem je v najožji zvezi z imenom Vačlava Klofača. Nad četrto stoletja narodnega socializma, nad četrto stoletja Klofačevu in tam tudi študiral gimnazijo. Boda, katero je občutil v mladih letih, ga je silila že kot dijaka, da je vse svoje sile posvetil ljudstvu in narodu, osvoboditvi češkega naroda in osvoboditvi delovnega ljudstva. Bržkone ni v češkem narodu nobenega politika, ki bi od svojih dijaških let sem delal tako dosledno kakor Klofač. Kot 22. letni univerzitetni slušatelj je stal na čelu dijaškega gibanja in bil pozvan v redakcijo „Narodnih listov“, kjer je vodil žurnalistični boj proti Avstriji. Nastopal je tudi kot politični govornik, največ med delavstvom, ker mu je bilo jasno, da mora mal narod polagati vso važnost v široke delavske vrste. Že takrat je povdarjal, da je narodni program obenem tudi socialni program, da brez narodnosti ni socializma in brez socializma ni narodnosti.

Ko so leta 1897 češki socialno-demokratski poslanci pod vplivom nemških socialnih demokratov v dunajskem parlamentu nastopili proti češkemu državnemu pravu, se je češko delavstvo spontano uprlo temu činu in na čelo protestnega gibanja proti škodljivi internacionali je stopil Klofač. Organiziral je narodno-socialistično stranko pod geslom: „Enakopravnost narodov — enakopravnost v narodu“. Strankin znak je bil pero in ključ. Nova stranka je rasla vidno. Leta 1901 so bile nove volitve v dunajski parlament, pri katerih so bili po Klofačevi zaslugi poraženi socialni-demokrati, v parlament pa je prišel Klofač, izvoljen v dveh volilnih okrajih. Tu je pravi začetak češke revolucije, kar se je pokazalo takoj v prvi seji. Doktor Kramář, vodja čeških kapitalistov, je delal nekako pozitivno avstrijsko politiko. Klofač pa je vodil protiaustrijsko politiko dosledno in povsod: v parlamentu, v armadi in izven meja. Zavedal se je, da se bo rešil problem srednje Evrope in malih zapostavljenih narodov samo z mečem, zato je tudi temu primerno vravnal svojo taktiko.

Bil je obsojen, ker pri vojaških kontrolnih zbiorih ni hotel odgovarjati s „hier“. Iz te afere nastane afera v armadi. Klofač prične neizprosni boj proti avstrijskemu militarizmu in kdo se ne spominja njegovih velepoteznih govorov v avstrijski delegaciji. Njegove besede so vžgale tudi izven avstrijskih meja. „Mi moramo svojo opozicijo prenesti iz dunajskega parlamenta na Balkan, tam je za Avstrijo — Ahilova peta“, veli Klofač. Udeležil se je makedonske revolucije v letu 1903. Leta 1908, ko Avstrija anektira Bosno in Hercegovino se mudi v Srbiji. Povsod vidimo Klofača, kjer se rešuje slovansko pranje. Vspodbuja Slovence in Hrvate, hiti med Črnogorce in Dalmatince, organizira akcijo proti „Drang nach Osten“, a med rusko-japonsko vojno ga zopet vidimo med Rusi na bojišču.

V letu 1914 je bil Klofač prvi, ki je občutil avstrijske persekucije. Strankine organizacije so bile razpuščene in njena imovina konfiscirana časopisi ustavljeni in poslanci internirani. Klofača so zaprli in šele leto 1917 mu je prineslo osvoboditev. Tu se prične era njegovega revolucionarnega apostolstva. Ko se je 28. oktobra 1918 češki narod osvobodil, je bil on v Svič, od koder je veliko pripomogel k osvoboditvi. Klofačeve politične sanje so bile izpolnjene. Brez narodnih socialistov, brez Masaryka in brez Klofača ne bi bilo češke revolucije, ne bi bilo zmagovitih čeških legij.

V prvi čehoslovaški vladi je bil tudi Klofač. Prononsirani avstrijski anti-militarist postane prvi minister narodne obrane. Iz destruktivnega narodnega socialista, postane — ko je narod osvobojen — konstruktivni državni narodni socialist. V armado je uvedel nov duh — duh demokracije in morale. Iz vojašnic so postale šole. Do leta 1920 je organiziral armado kot minister, nato pa šel zopet kot navaden vojak v svojo stranko. Izvoljen je bil v senat, kjer je še danes prvi podpredsednik.

Klofač je pravi narodni socialist. Marxizem je za njegovo slovansko dušo preveč materialističen. Videl je gmojne potrebe ljudstva, ali človek in ljudstvo imajo ravnotako svoje idealne zahteve in potrebe. Socializem mora imeti pozitivni narodni program, mora imeti svoje pozitivno stališče do države, do parlamentarizma, demokracije. Marxizem ubija narodni čut pri malih narodih. Za novo dobo je vsa Marxova ideologija nemogoča. Življenje in lastne izkušnje nas v tem potrjujejo. Socializma se ne sme diktirati ali vsiljevati: za socializem treba žrtve in dela! Ni dovolj, da si socialist na papirju in plačah prispevke. Novi socializem zahteva boljšega človeka, ker le boljši ljudje zamorejo tvoriti zdravo podlago nove človeške družbe. Res je velika razlika med bogatim in revežem, a še večja je razlika med dobrim in slabim človekom. Prava internacionala je mogoča samo v obliki federacije narodnega socializma. Marxizem vidi v gospodarskem življenju le dva činitelja, prvi kapital in drugi delo. V resnici pridejo trije činitelji v poštev: prvi gmojni (kredit), drugi telesni (delo) in tretji duševni (izobrazba-kultura). Te tri činitelje moramo poznati in jih razumovati, ako hočemo k socialnem pokretu. Proti barbarskemu, ekstenzivnemu nacionalizmu, stavlja Klofač intenzivni nacionalizem, proti mrtvemu versstvu, živo versstvo dobrih del.

Klofač je velik prijatelj Rusov in Jugoslovancev. Rusija, pravi, ne bode uničena. Ves svet potrebuje njeno vspostavitev. Komur je na tem, da se restavirajo svetovne gospodarske razmere mora, pomagati onim, ki bodo tvorili novo Rusijo. V Jugoslaviji vidi najzvestejšo zaveznicu Čehoslovaške, obžaluje pa nezdrave razmere v Bolgariji.

Klofača ljubi čehoslovaški narod. In ni čudo! Saj je poleg Masaryka in dr. Beneša najpopularnejša oseba v državi. Njegovi najožji somišljeniki pa ga naravnost obožujejo, ker je pravi vzor človeka — socialista. Tudi mi jugoslovanski narodni socialisti smo srečni, da imamo take zaveznike in učitelje kot je Vačlav Klofač. V teh dneh, ko zbora naša stranka, se najbolj oddolžimo našemu voditelju in učitelju s tem, da obljubimo delati po njegovih navodilih.

Za narod, za državo, za novega boljšega človeka in za čisti, pravi slovanski socializem, to bodi tudi naše geslo!

## V. redni strankin zbor NSS

se vrši

v nedeljo, 23. marca 1924

v veliki dvorani Narodnega doma v Ljubljani.

Pričetek točno ob 9. uri.

SPORED

priliditev o priliki strankinega zbora NSS:

V soboto 22. marca ob 3. uri popoldne seja osrednjega izvrševalnega odbora.

Isti dan ob pol 8. uri zvečer zborovanje širšega izvrševalnega odbora (delegatsko zborovanje) v Narodnem domu.

V nedeljo 23. marca ob 9. uri dopoldne glavni strankin zbor v veliki dvorani Narodnega doma.

Ob 1. uri popoldne skupni obed.

Ob 8. uri zvečer akademija „Bratstva“ v veliki dvorani Narodnega doma.

V ponedeljek 24. marca zborovanje odsekov.

### Akademija „Bratstva“.

Izobraževalno društvo „Bratstvo“ v Ljubljani priredi na čast češkim in drugim gostom, ki dospejo na strankin zbor, v nedeljo 23. t. m. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma akademijo s sledečim sporedom:

1. Grieg: »Svečana koračnica« (izvaja godba Dravske div. oblasti pod vodstvom g. dr. Čerina).

2. Oton Zupančič: »Žrebčarska«. Ivo Peruzzi: »Prolog« recitira br. Ivo Peruzzi).

3. Tosti: »Ne ljubim te več«. Leoncavallo: »Pesem ljubezne«. Smetana:

Arija iz »Prodane neveste« (poje g. Marijo Šimenc, na klavirju spremlja g. A. Neffat).

4. O. Zupančič: »Vesela pomladna epistola«. Eckstein-Sest: »Baika o sreči« (recitira s. A. K.).

5. E. Adamič: »Kaj ti je Mojca?«. A. Lajovic: »Kiša«. St. Premrl: »V Korotian« (poje mešani zbor »Ljubljanskega Zvona« pod vodstvom g. Prelovca).

6. A. Gradnik: Iz cikla »Tolminski punte«. I. Gruden: »Pesem irredentistov«. M. Kragelj: »Sen o sv. Martinu« (recitira br. Mirko Kragelj).

7. S. Rahaminov: a) »Gospod je vstal«, b) »Modrost in cilj«. B. Smetana: Arija Kecal iz »Prodane neveste« (poje g. Julij Betteto).

8. A. Askerc: »Poslednje pismo«. A. Askerc: »Na sedmini« (recitira ga. P. Juvanov).

9. Muhvič: »Od Triglava do Balkana«, jugoslov. pesmi (izvaja godba Drav. div. oblasti).

Po sporedu ples. Vstopnica za osebo deset dinarjev. Vstopnice se dobe v predprodaji v tajništvo NSS v Narodnem domu in pri članih veseličnega odbora.

Tovariši, posetite vsi v čim največjem številu akademijo »Bratstva«!

B.

### Pozdravljeni, bratje!

»Kaj pa je tebe treba bilo?« povprašujejo dan za dnem naši nasprotniki z leve in desne ter odrekajo nam, narodnim socialistom, pravico do obstoja. »Narodni socializem je zmeta, oziroma današnjemu času neprimeren ostanek preteklosti.« Ta stavek si drzne ponatisniti kupljeno glasilo bankokratov, ne da bi navedlo le eno zmotno točko v našem programu ali poskusilo odkriti le eno misel, ki jo zastopamo, »Ker je uvidevnih in pametnih narodnih socialistov, dobro vedo, da se z glavo ne pride skozi zid. Mnogo se jih je že odkrito zopet pridružilo svoji materi DS, kjer jim je dana popolna svoboda, da z uspehom lahko nadalje goje narodno-socialne ideale, ki se od idealov jugoslovanke demokracije prav nič(?) ne razlikujejo.« nas vabi vse vlijudne drugo tako glasilo v svoj tabor. Slično se begajo naši pristaši od drugih strani, češ: kupljeni so, za ničredno lečnato jed so prodali prvenstvo in program.

Da vpraša kdo mene, zakaj sem še narodni socialist, bi mu odgovoril nekako takole:

Poglej, prijatelj, čarobne velikane naših planin! Poglej gozde in polja, loge in livade, potoke in reke, mesta in vasice z vsemi naravnimi krasotami, ki jih obdajajo, in povej mi, ali ni vredna ta zemlja, da jo ljubim? Človek pa, ki ljubi domačo grudo, ki živi v stiku z ljudstvom ter spoštuje njegov jezik in njegove običaje, opazi, da rod, ki biva v teh krasnih krajih, ni zadovoljen, ni srečen, da je izginil nasmeh z njegovih ustnic. Ko pa opaziš nesklad med prirodnimi lepotami in nagubanim obrazom seljaka, upognjenega od težkega vsakdanjega dela, ko vidiš inteligenta, ki ga tlačijo morne dnevne skrbi, tedaj se ti mora roditi vprašanje, kako pomagati bednim v stiski, kako osrečiti rod, da se bo zavedel tisočertih krasot, ki ga obdajajo vsak trenutek in jih občuti v duši. Če pa pomisliš, prijatelj, da je bila že vsem strankam, razven narodno-socialistični, dana prilika izboljšati razmere, če upoštevaj, da je vsaka izmed njih porabila vpliv le zato, da se okoristi s položajem in to ravno v največji meri ona stranka, ki vprašuje danes najbolj glasno s Prešernom: »Kaj pa je tebe treba bilo?«, če se ozira na dejstvo, da je ta stranka, ko je bila na vladi, podprla svoje banke z delavskim denarjem, da se veže s hudičem in bircem, ne iz razloga, da pomore bednemu narodu, temveč le, da ga še bolj zaslužni in izkoristi, tedaj, prijatelj, se ti morajo odpreti oči. Od te strani ni pomoči in ni rešitve! Kaj pomaga še tako lep program, ako služi le za kulise, za katerimi se delajo — briljantne kupčije.

Ozi se, prijatelj, na skalnati Triglav v lesku in bleisku zahajajočega solnca! Ali se ti ne zdi, da gleda danes vse bolj





## Tajinstveni morilec deklet.

(Pravica ponatisa pridržana.)

(Nadaljevanje.)

»Pusti me v miru,« se surovo zadrževal nad njim. »O tem, kar si mi ravno rekel, bom še razmišljala — potem šele dobiš od mene odgovor.«

»Kakor hočeš. Moj sklep ostane neomajen!«

»Ali je to tvoja zadnja beseda?« vpraša Eliza že med vrati stoje.

»Moja zadnja, Eliza, zadeva mi že preda in — — —« Zadnjih besed Eliza že več ne sliši, ker naglo odide in zaloputne železna vrata za seboj. Na hodniku ni žive duše. Eliza postoji in prisluškuje. Nobenega glasu od nikoder. Utrujena posadka se je vsekakor že podala k počitku. Vražji izraz se nabere okrog njenih malih ust, ko nalahko odpre vrata, ki vodijo v glavno kabino. Videti je, da so ji razmere v kabini dobro znane, ker brez pomišljanja stopi k mizi in odpre predal, v katerem se nahaja razno orodje kot ključa, kleščice, dleta, vijaki in še nebroj drugega orodja. Eliza vzame iz predala močan vijak, ga vtakne v žep, nato pa odide iz kabine. Na hodniku odpre majhna železna vrata, skozi katera se pride, po ozkih železnih stopnicah v spodnje prostore čudovite ladje. Tu se nahajajo predeli za zrak, ki omogočajo, da se čoln potopi v morske globine ter zopet dvigne na vodno gladino. Eliza tiplje v temi po stenah.

»Ah, tu je že ena tistih plošč. Sedaj pa hitro na delo!« Z vsemi močmi prične z odvijanjem vijakov. Od napora marsikdaj zastoka, za hip preneha z delom, potem pa znova nadaljuje. Včasih tudi vleče na uho, če kdo ne prihaja; in ko se uveri, da ni nikogar, ki bi jo motil pri njenem zločinem poslu, z naporom vseh svojih moči odvlja vijake, s katerimi je plošča pritrjena na steno. Končno preneha.

»Tako, sedaj bodo vijaki, ki sem jih dovolj zrahljala, držali tako dolgo, dokler se nahaja Terror na vodni gladini. Ko pa postane v večji globini pritisk vode močnejši ter, prične delovati zračne sesalke, bo plošča, ki jo ne bodo držali vijaki, odstopila od stene. — Celice za zrak se bodo napolnile z vodo, vsaka rešitev bo izključena, Terror se bo z vsem, kar bo na njem, potopil v brezmejno morske globline.«

Pri tej misli se nekoliko zdrzne. »In tudi Jim! Prav, saj ni hotel drugače, sicer mi pa tudi srce ne bi bilo več zanj. Naj umrje kot vsi drugi, to je moje maščevanje. In potem si nabere zakladov v hiši; en sam čuvaj tam gori me pri tem ne bo mogel ovirati.«

Oči ji pohlepno žare. »Potem sem bogata, neizmerno bogata, moje življenje, polno razkošja in sijaja se prične znova in za Jima si stokrat lahko najdem nadomestilo!«

Počasi se splazi po stopnicah na krov ponornice, odondod pa v obokano klet. Na videz ponižna in udana gre mimo Edvarda, ki gre ravno zopet na ladjo. Iz nobene poteze njenega obraza ni niti najmanj sklepati, da je pred par minutami dokončala delo, ki mora pogubiti Terror, z njim pa tudi vso posadko!

Zle slutnje. »Ne morem ti z besedami povedati, Molly, kako čudno mi je pri srcu. Dasi sem bila sicer vedno vesela in srečna v zavesti, da sem vedno v bližini Edvarda, me sedaj navdaja bojazen, ki se ne da popisati. Vedno mi uhajajo misli na vožnjo s Terrorjem, ki jo nastopimo danes zvečer. Da se nam le ne pripeti kaka nezgoda!«

Molly je napoln poslušala prijateljico. S svojimi velikimi rujavimi očmi sanja o srečni bodočnosti; zadovoljno smehljaje ji kroži od časa do časa na ljubkem obrazu, čemur se pa ni čuditi. Saj Molly ljubi, vroče ljubi in ve, da je goreče ljubljena. Osrečujoča ljubezen je prvokrat prevzela njeno hrepenenje srce. Spomini na neveselo preteklost so pozabljeni, njene misli se sučejo edino okoli rožnate bodočnosti.

»Bessy,« reče končno Molly, ko opazi razočaran pogled prijateljice. »Zdi se mi, da sva svoji vlogi zamenjali. Preje je Tebi zrela sreča z obrazom, — jaz pa sem tuga, no — sedaj — — —« »O, srečna sem tudi jaz, saj tako vroče in iskreno ljubim Edvarda. Toda od včeraj me obhajajo čudne tesne bridkosti, ki me povsod zasledujejo kot neka temna senca, ki me navdaja s strahom.«

»Toda za kaj takega vendar ni nobene povoda,« jo prekinje Molly. »Imaš prav, in vendar imam občutek, da mi preti nekaj strašnega. Danes ponoči sem imela grozne sanje. Oh, Molly, še vedno me obhaja groza, če se zmislim nanje.«

»Bessy — draga Bessy!« »Le poslušaj, Molly, — bilo je strašno. Sanjalo se mi je, da smo vsi na Terrorju. Sedaj pa si misli: Terror je stal nepremično, skozi steklene plošče so bulili vanj morski prebivalci, velikanske ribe in druge pošasti z velikimi kot pest debelimi očmi. In jaz sem ležala v kabini na tleh, pa ne sama, tudi ti si bila poleg mene. Niti ganiti se nisem mogla, obedve sva ležali nepremično kot da naju drži neka tajinstvena moč priklenjena na tla. Hotela sem poklicati Edvarda na pomoč, pa nisem imela toliko moči, nato sem zaslišala strašen glas; bil je ženski glas, glas — Elize. Toda zvenel je kot razodetje, napoveduje strašno nesrečo, in še sedaj mi žumne po glavi njegovi grozni zvoki: »To je pogin — smrt!«

Tudi Molly se zdrzne čuvši pripovedovanje svoje prijateljice. »Sanje so vendarle samo pene, draga Bessy.« »Oh, Molly, veruj mi, da nam preti nekaj strašnega. Take slutnje nikoli ne varaj!«

Molly na vse mogoče načine poskuša pomiriti vznemirjeno Bessy.

»No dobro,« reče Bessy po daljšem molku, »nič več nočem govoriti o svoj bojazni. Prav imaš, draga Molly, v usodo se moramo udati, kakor nam je pač odločeno. Sedaj pa se razgovarjajva o čem drugem!«

Molly se veselo nasmeje.

»Ali si srečna?« vpraša Bessy svojo prijateljico.

»Oh, zelo srečna!« odvrne Molly sramežljivo. »Že ob krmilu sem bila srečna, kjer mi je Tom komaj utegnil z očmi povedati to, kar mu je velevalo srce. Ko smo prišli domov, tedaj šele sva si mogla odkriti najini srca. Ah, Bessy to so bile blažene ure!«

Tudi Bessy žare oči od veselja. Saj tudi ona ljubi svojega zaročenca brezmejno. Z veseljem bi dala zanj tudi svoje življenje. »Jim je izrazil željo, da bi rad govoril s teboj; ti je to že znano?«

»Da. Tvoj zaročenec mi je povedal. Toda mož s krinko mu je odbil prošnjo. Se precej časa bo moral Jim trdo delati na Terrorju, da dobi odpustanje za svoje dejanje.«

»Mož s krinko je zelo strog in natančen, Molly. To je pa tudi potrebno, kako naj sicer brzda svoje ljudi!«

»Ne zavidam mu njegovega položaja,« dé Molly, »ker ima kljub svojim zmognostim, svoj skoraj brezmejni moči ter kljub svojemu neizmernemu bogastvu pač malo trenutkov, da bi se mogel brez skrbi počutiti. Kajti vedno se mora bati, da ga kdo ne izda. Vsaj zadnji dogodki so nam jasen dokaz, da se nekaj plete za njegovim hrbtom. Da mu preti nevarnost, o tem ni nobenega dvoma. Kako nenavaden in občudovanja vreden mož je naš zaščitnik! In vendar nihče ne ve, kdo je pravzaprav, morda nima niti sorodnikov, niti prijateljev.«

»Edvard je čisto drugič misli,« jo prekinje Bessy.

»Tako — no kaj pa pravi tvoj zaročenec?«

»To so pač le njegove domneve. Edvard mi prav ničesar ne prikriva in tako mi je pred kratkim rekel, da je uverjen, da ima mož s krinko v meščanskem, morda celo v družabnem življenju odlično mesto, sicer ne bi mogel imeti tako številnih zvez.«

»Ampak vse pod izmišljenim imenom,« dé Molly prevdarno.

»Seveda, pod svojim pravim imenom ne sme nastopati v družbi. Veš kaj, Molly, prav pogosto mi pride na misel, da se po njegovih žilah pretaka plemenitaška kri. Kdo ve, kako strašna usoda ga je dovedla do tega, da je ostal neizprosno maščevalec.«

Nekaj časa molčita deklici, potem pa obrne Bessy razgovor na drug predmet.

»Ali si zadnje dni videla Elizo?«

»Samo včeraj, draga Bessy, pa se mi je zdela popolnoma izpremenjena. Dočim je prej vedno ne meneč se za svojo okolico zrla predse, je šla sedaj ošabno mimo mene ter sem celo opazila, kako me je na skrivaj merila z zbadljivimi pogledi.«

»Gotovo ji gre zopet po glavi kak zlohoten naplek.«

»Pa menda vendar ne, Bessy! Prepričana sem, da Eliza vendarle ni v srcu hudobna, ampak da jo le jezi, ker se čuti zapostavljeno.«

Bessy skomizne z ramami, ker ima o Elizi čisto drugo mišljenje in ker je uverjena, da je zmožna tudi najhujšega zločina.

»To pot se pa odpeljemo na Škotsko,« dé Bessy čez nekaj časa. »Prav radovedna sem, če bova zopet videli lepo blondinko — ljubimko tajinstvenega moža?«

Molly, ki je v mislih zopet pri svojem Tomu, ničesar ne odgovori.

»Prav rada bi vedela,« nadaljuje Bessy, »če ta lepa, mlada dama ve, da je njen ljubimec oni strašni maščevalec, o katerem govori vs London! Ako ne, potem ubožico zelo pomilujem!«

»Jaz sem uverjena, da tega ne ve,« odvrne zamišljeno Molly. »Ko smo se tedaj srečale, sem videla njene bajno modre oči, iz katerih je sijala otročja naivnost in nedolžnost, kar pa bi bilo docela izključeno, če bi vedela, da ljubi moža, čegar maščevalnost zahteva vedno novih žrtve.«

Odgovorni urednik Anton Brandner.

Tiska »Zvezna tiskarna« v Ljubljani.

Izdala konzorcij »Nove Pravde«.

**Združene opekarne**  
d. d. Ljubljana  
TELEFON 733

naznanjajo, da so otvorile v sredini mesta na Miklošičevi cesti 13 tovarniško zalogo vseh vrst oroke lastnega izdelka.

Opeka je na razpolago v poljubnih množinah po najnižji dnevni ceni.

**Oglašajte**  
v  
**NOVI PRAVDI!**

**Štefan Ferant**  
urar državnih železnic  
Celje, Dečkov trg št. 3  
priporoča svojo urarsko in zlatarsko obrt. — Cene solidne.

Vse pisalne, risalne in šolske potrebščine dobite najceneje v papirni trgovini  
**Miroslav Bivic, Ljubljana**  
Sv. Petra cesta št. 29.  
Lastna knjigovoznica - Velika zaloga šolskih zvezkov, map in blokov.

**Tone Malgaj**  
Pleskar za stavbe in pohištvo, lakiranje vozniških koles v ognju. Sobni slikar. Specijelni oddelek za črkoškarstvo na steklo, pločevino, zid, les itd.  
Delavnice: Kolodvorska ul. 6, Celovška cesta 121.  
Naročila se sprejemajo v Kolodvorski ulici št. 6.

**Ceni, dame in gospodje!**  
Vse kar prinaša današnja moda, se izdeluje po meri v krojačnici za dame in gospode trdke  
**Brata Brunskole**  
Ljubljana, Zidovska 5.  
Istotam vsakovrstni lastni konfekcijski izdelki, modni predmeti, srajce, kravate itd.  
Po najbolj konkurenčnih cenah!

**AVTO-VOZI**  
**BREZ BENCINA!**  
**JUGO-HAG**  
**LJUBLJANA**  
BOHORICEVA 24  
TELEFON 560

**Očala, ščipalci**  
ure, zlatino najbolje kupite pri  
**Fr. P. Zajec,**  
izprašan optik in urar  
Ljubljana, Stari trg št. 9.  
Stekla natančno po zdravniških predpisih.

**Trboveljski premog in drva**  
dobavlja  
**Družba ILIRIJA, Ljubljana, Kralja Petra trg 8.**  
Telefon 220. Plačilo tudi na obroke. Telefon 220.

**KUPIM tudi posamezne številke:**  
Novice 1. 1843-1866, Slovenska Bčela 1850-1853, Sl. Glasnik, Zora, Kranjska Čbelica 1.-5. zv., Zvon 1870-1880, Ljublj. Zvon 1881-1895, Kres, Slovan 1884-1887, Vesna, Brencelj, Rogac, Skrat in Palček  
**Ponudbe: antikvariat — knjigarni**  
**Hinko Sevar, Ljubljana, Stari trg 34.**

Priporoča se trdnost  
**JOSIP PETELINC**  
LJUBLJANA, Sv. Petra nasip 7.  
Blizu Prešernovega spomenika.  
Najboljši šivalni stroji Gritzner v vseh opremljenih za rodbinsko rabo in Adler za obrtniško rabo. Istotam potrebščine za krojače, šivilje, čevljarje, sedlarje, toaletne vezarje, kravate, šipke, nogavice, razne bombaže, sukance, šivle v niti, jedilno orodje, alupaka, aluminij, žlice, vilice, noži, škarje, britve, razne palice, nahrbtniki, igle za vse sisteme šivalnih strojev ter njihovi posamezni deli. — Popravila šivalnih strojev se sprejmejo. Pouk v vezanju, krpanju perila in nogavic na stroje brezplačno. Večletna garancija za šivalne stroje.  
Cene najnižje. Postrežba točna.

**Jugoslovanski kreditni zavod**  
v Ljubljani, Marilin trg št. 8., reg. zadr. z o. z.  
sprejema vloge na knjižice in plača čistih  
**7%**  
obresti brez odbitka rentnega in invalidskega davka. Za večje in stalne vloge kakor tudi za vloge v tekočem rač. obrestovanje po dogovoru.  
Podeljuje kratkočasne trgovske in personalne kredite najkulantneje.

**Parna pekarna Jean Schrey**  
nasl. Jakob Kavčič, Ljubljana  
naznanja, da ima vsak dan  
**sveže in pristne preste.**  
Telefon št. 158. Telefon št. 158.

**TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA**  
Dunajska cesta št. 4  
(v lastni stavbi).  
Kapital in rezerve Din 17,500.000.  
Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.  
Brzjavlj: Trgovska. Tel.: 139, 145, 458.  
Ekspoziture:  
Konjice  
Meža - Dravograd

**Edini tihi**  
**pisalni stroj**  
**L. C. Smith & Bros Mod. B**  
brez najmanjšega ropota.  
Zastopstvo:  
**LUD. BARAGA, Ljubljana**  
Šelenburgova ulica 6/1.

**Jadranska banka, d. d. Beograd**  
Delniška glavica: Centrala (začasno) Ljubljana  
Din. 60,000.000 Rezerve: Din. 32,515.000  
**Podružnice:**  
Beograd Bled Caviat Celje Dubrovnik Ercegnovi Jelsa Jesenice Korčula Kotor Kranj Ljubljana Maribor Metković Prevalje Sarajevo Split Sibenik Zagreb  
**Naslov za brzojave: JADRANSKA**  
**Amerikanski oddelek — Potniški urad**  
INOZEMSKA ZASTOPSTVA: ITALIJA: Banca Adriatica, Trst, Opatija, Zadar. AVSTRIJA: Adriatische Bank, Dunaj. JUŽNA AMERIKA: Banco Yugoslavo de Chile, Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Porvenir, Puerto Natales.  
AFILACIJA: Frank Sakser State Bank, 82 Cortland St. New York City.  
Banka ima prvovrstne zveze v vseh glavnih mestih sveta in se peča z vsemi bančnimi posli.

**O. BERNATOVIC**  
Ljubljana, Mesni trg 5.  
**Konfekcijska trgovina**